

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada XII. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

3. *Quarite ergo primum regnum Dei, & justitiam ejus.* Ibid. Regnum Dei est gloria ejus & beatitudo nostra Justitiæ verò nomine intelliguntur media à nobis ponenda. Huc ergo prima vertenda cura; aliàs curam hujus postponis alteri curæ. Sed si postponis, certò non acquires. Non potest enim Deo placere, si minoris æstimes quæ ipse mandat pluris æstimanda. Unde fit, ut gratias subtrahat. Deinde tu ipse in id magis laboras, quod pluris æstimas. Si ergo sit alterius rei, quàm regni cœlorum potior æstimatione in eam convertes laborem. At nonne stultum est Dei gloriæ, & cœlo aliud præponere. Sit ergo prima tua cura, quam Jesus mandat. In finem, ad quem creatus es, respice, in media indefessè incumbe.

DOMIN. XII. POST PENTEC.

Vitandum judicium temerarium.

P. *Nolite judicare, ut non judicemini*
 Matt. 7. Deus non creavit te judicem alterius, sed socium. *Pater omne judicium dedit filio*, qui judicat, ejus jurisdictionem sibi arrogat. Justitia postulat, ut, qui nō probatur malus, præsumatur bonus esse. Caritas exigit, ut, quidquid potes, in meliorem partem interpreteris. Vide quantum peccatur

Y

tur

tur uno iudicio temerario. Examina teipsum, an & tu iudicium Dei tibi arroges. Melius feceris, si teipsum iudicaveris, ut non iudiceris.

2. *In quo enim iudicio iudicaveritis, iudicabimini.* Ibid. Hæc pœna est temerè iudicantium. Justo iudicio permittit Deus, ut pariter tales aliorum iudicia patiantur. Imò ut in eos defectus incidant, quos aliis appingunt: *Quid iudas fratrem tuum: omnes stavinus ante tribunal Christi Rom. 2. & tanto rigidius feremus iudicium, quanto rigidius proximum quisque iudicaverit. Inexcusabilis es ô homo omnis, qui iudicas. Quid gravius? Time ergò & Dei iudicium, & cum unusquisque hominum pro se redditurus sit rationem: Ibid. causæ tuæ disponendæ potius invigila.*

3. *Hypocrita, ejice primùm trabem de oculo tuo, tunc videbis ejicere festucam de oculo fratris tui.* Ibid. En remedium tollendo iudicio: tuosipse defectus inspice: si benè perpendas, graviores invenies. *Tuorum tibi conscius peccatorum, quomodo potes de alterius iudicare peccato. S. Amb. in Ps. 118. si re ipsa bonum est, quod malum iudicas, agnosce quanta tua sit sic iudicantis malitia; si dubium est, quare in pejus interpretaris: si aperte malum est, Excusa intentionem, si opus non potes, ait S. Bern. ser. 4. in Cant. ps.*

ta ignorantiam, puta subreptionem, puta casum.

F E R I A II.

Commendatur Oratio.

1. *P*etite, & dabitur vobis; quarite, & in-
venietis; pulsate, & aperietur vobis.

Matth 7. Medium hoc est ad gratiam, & ad gloriam. Eges gratia, *pete* per humilem orationem; *quare* per debita media orationi conjuncta, *pulsa* per longanimitatem. Hinc tuam orationem inspice, qualis sit: an satis humilis? an ex agnitione propriæ miseriæ procedat? an ita quæras Petis fortè humilitatem, sed non vis humiliationem: Paupertatem, sed non vis ullum rerum defectum; Patientiam, sed non vis doloris sensum, &c. Hoc verò ipsum est idem velle, ac nolle, petere ac rejicere. Agnosce tuam stoliditatem, deprecare, & statue id observare. *Si quaritis, quarite: convertimini, & venite* II. 21.

2. *O*mnis enim qui petit, accipit, qui querit invenit; & pulsanti aperietur. Ibid. Hic effectus orationis est certus & infallibilis, quia Deus promisit. Crede & confide, modo velis ordinata voluntate, h. e. id quod vult Deus: quia si aliud velis, vis ut ægrotus, quod nocet. *Quodcumque petierimus secundum voluntatem ejus, audit nos* Joan 5.

At hoc semper obtinebis , seu concedat Deus, quod petis, seu neget: dat enim æquivalens, quod magis prodest. Fortè non sic orasti, sed divinam ad tuam flectere, non tuam divinæ voluntatem subdere voluisti. Grandis hic error est; non fiducia, sed præsumptio.

3 *S. vos cum sitis mali, nõstis bona dare filiis vestris, quanto magis Pater vester dabit bona potentibus se* Ibid Argumentum hoc est, quod nostram firmat fiduciam divina bonitas; & ejusdem amoris in nos propensio paterna. Filios per adoptionem nos suos fecit, se Patrem. Ut Deus, & Pater scit, potest, & vult, quod nobis prodest. Nec aliud velle potest, nisi nos eum cogamus. Nonne id millies in te præstint? Quantum tam bono Deo debes? Quid posthac in eum fiduciæ concipies?

F E R I A III.

Angusta & spatiosa via.

1. **L**ata porta, & spatiosa via est, qua ducit ad perditionem Matt. 7. Homo dum vivit, in via est, non in termino. Sed in via quàm multi errant! O miseri in æternum! Est via, qua videtur homini justa, & nobis-sima ejus deducunt ad mortem. Prov. 14. Via

lata

lata est, quæ non constringitur lege Dei & ratione: & abit in effusionem sensuum. O quam multi ambulant per eam! O anima mea, quamdiu ambulasti hanc viam! regredere tandem ab errore: arcta concupiscencias tuas intra terminos Legis ac rationis; prospice, quia via cupiditatum tuarum, in qua es, ducit ad perditionem.

2. Quam angusta & arcta est via, quæ ducit ad vitam, & pauci inveniunt eam! Ibid. Via cœli angusta est, quia non admittit id, quod libet, sed quod licet: non potes per eam ire cum jumentis tuarum passionum, cum sarcinis cupiditatum: solus cum solo Deo incedere debes. Non admittit dilationem pompæ, non comitatum honorum. Abrenunciandum omnibus, si hanc ingredi velis. O miser, tandem adverte, quam procul ab ea fueris *pauci inveniunt eam*, & tu non fuisti inter illos. Fatuus splendor rerum terrenarum perstrinxit tibi oculos animi, passionibus excæcarunt, ut non videres.

3. Contendite intrare per angustam portam: Luc. 13 Per latam! ut eas, non est contentendum, naturali impetu raperis. O misera conditio tua, nisi in adversum labores. Per angustam ut penetres, magna contentione est opus; vis tibi inferenda, ut seridè velis, seridè opereris; detruncandæ passionibus, & affectibus

ctus ad creaturas; abjiciendæ sarcinæ honoris & amoris proprii, &c. Visne hæc? ut velis respice finem, quia hæc ducit ad vitam.

F E R I A IV.

Cavendum à falsis Prophetis.

1. **A** *Trendite à falsis Prophetis.* Matth 7. seu doctores At qui sunt hi? In teipso concupiscentiæ, pravi affectus, amor proprius & creaturarum. Quantæ ab his falsitates: bonum esse, æstimari; malum, contemni: bonum, solatia à creaturis captare, malum, negligere, &c. Extrâ te sunt discipuli amici, quorum exempla sequeris, tanquam faces veritatis, à quibus discis Superioribus resistere, prava non æstimare, tibi indulgere, &c. Et nonne horum doctorem principia es secutus? sed quo tuo damno? volesne etiam imposterum?

2. *Veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces.* Ib. Nihilum malum aperta facie venit, sed speciem boni inducit. Quàm facilè ergo illudit, nisi intellectus sit purus, & defœcatus, & fidei, ac virtutum principis assentiantur: nisi animus contra laxorum verba & exempla sit obfirmatus! O miser! nonne expertus es lupos,

pos, quos credebas esse oves? saltem nunc damno tuo sapiendum est, Non attende imposterum, quid blandiatur externè, sed quid in re ipsa sit, quo ducat, quid sequatur.

3. *A fructibus eorum cognoscetis eos.* Ibid. Sicut arborem nôsti. Expende nonnihil, quos in te tulit fructus amor tui, amor creaturarum, nonne eos, quos Deus nauseat? quos tulerunt familiaritates laxorum, nonne eos, qui in tua conscientia vermè alunt? Agnoscis hoc, & non emendas? Time ne excidaris: *Nam omnis arbor, qua non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur.* Ibid.

F E R I A V.

De facienda Dei voluntate.

1. **N**on omnis, qui dicit mihi: Domine, Domine, intrabit in regnum cœlorum: sed qui fecerit voluntatem Patris mei. Matth. 7. Non probat eos 1. qui opera quædam præstant ex se bona ex devotione, sed omittunt ea, quæ sunt ex obligatione 2. Non probat multa dicere, & pauca facere, multa de Deo cognoscere eximia, & pro illo pauca velle. Nonne ex horum numero es? scis, & dicis de Deo, de virtute multa? sed quid præstas? in angustiis clamas: *Domine, Domine.* sed quid adhibes tuæ operæ?

2 *Qui fecerit voluntatem Patris mei, qui in cælis est, ipse intrabit in regnum cælorum.* Ibid. Effatum est infallibile: aliã viã non intrabis, quã faciendo voluntatem Dei. Sed quæ est voluntas Dei: hanc per Superiores indicat. *Qui vos audit, me audit.* Luc 10. Hanc regulæ manifestant, quæ non sunt inventum hominis, sed Dei. *Nisi custodieris & feceris omnia verba Legis, augebit Dominus plagas tuas, quoniam non audisti vocem Domini Dei tui.* Deut. 28. Vide, num facta tua voluntati Dei consentiant. Quomodò te habes ad Superiorum dispositiones? quomodo ad regulas?

3 *Multi dicent mihi in illa die: Domine, Domine, nonne in nomine tuo prophetavimus, & daemonia ejecimus?* &c. Ib. Tunc confitebor illis: quia nunquam novi vos. Doce-re, peccatores absolvere, motus magnos in populo ciere, sunt gratiæ gratis datae. Si hæc tantùm ad Deum adferas, audies: non novi vos. Ergo aliud à te postulat Deus, quod aliquo modo tuum sit, tuam cooperationem, tua merita. O quàm legenus es hæctenus! Ita-ne coram Deo comparebis? Adde quod potes: nam *etsi feceris quidquid potes, adhuc servus inutilis eris; Deus tamen non ultra id, quod potes, à te exiget.*

F E R I A V I.

Mundatur leprosus.

1. **F** Cce leprosus veniens adorabat eum, dicens: Domine, si vis, potes me mundare. Matth 8. Confitetur Dominum, credit omnipotentem, fatetur voluntatem potentia æqualem, neq; ait: munda me: sed desiderium sanitatis ejus voluntati submittit. Agisne ita cum Deo tuo? exercesne actum fidei, cum quid petis? credisne esse Dominum; posse tibi pro arbitrio concedere, vel negare? subjicisne te & petita tua ejus dispositioni cum plena resignatione? Ita verò agendum, aliàs petis, quod non vult.

2. **E**xtendens Jesus manum, tetigit eum, dicens: Volo, mundare. O prompta Jesu mei benignitas! O si dum me in SS. Eucharistia tangit, dicat: Volo, mundare à lepta animæ tuæ. Ostendit se æquè velle, quod rogatur, ac potest. Ergo in iis quæ spectant ad salutem animæ, non dicas per Deum abest, Eccl. 1. Non dicas, vellem, sed Deus non dat mihi gratiam. Non dat. an quia non potest? Hoc non credis. An quia non vult? falsum est: Non vult quidem per miraculum, vult tamen cum conditione tuæ cooperationis. Tuum ergo est conditionem implere ut absolute obtineas. At hîc est infirmitas tua.

3. *Et confestim mundata est lepra: Et ait illi Jesus: Vide nemini dixeris. Ibid. S. Ambr. l. 5. in Luc. Præcipitur, inquit, nemini dicere, ut doceret, non vulganda nostra beneficia. S. Chrysoft. hom. 69. ait: Docens, quàm esset alienus ab aura gloria & jactantia pompa. Disce hoc & tu: noli aucupari inanes ventos: noli teipsum prædicare, sed Jesum, à quo habes, si quid in te est, quod laudem meretur.*

S A B B A T H O.

Sanatur servus Centurionis.

1. **A**ccessit ad eum Centurio, rogans eum, Domine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquetur Matth. 8 Dominus orans pro servo confundit eos, quibus est potior cura canis, quàm servi. Hoc tu indignum reputas, sed æquè indignum est, quòd potior sit tibi cura corporis, quàm animæ. Nonne hæc jacet paralytica? scis quid agendum: sed ut agas, non est nervus generosæ voluntatis. Hujus defectu quam es progressus? Nec plus spera, nisi emendes.

2. *Ait illi Jesus: Ego veniam, & curabo eum. Ibid. O prompta Jesu mei benignitas! vides infirmitatem meam Domine: dic etiam mihi: Ego veniam, & curabo eum. Dis-*

scam proximi mei necessitatibus ac morbis
 promptè advolare Respondens Centurio,
 ait: *Domine non sum dignus, ut intres sub te-*
ctum meum Agnosce viri humilitatem:
 Concipe vilem de teipso opinionem, non
 agrè feres contemni. Quod quisque de se
 sincerè judicat, ab aliis judicari, & dici non
 horret. Quid dicis, quando Jesus sub tectum
 animæ tuæ venit? sed quamdiu durat sensus
 ille humilitatis? O turpis in toties repetitò
 proposito inconstantia!

3 Jesus miratus est, & sequentibus se di-
 xi: *Non inveni tantam fidem in Israel. Ibid.*
 Miratur fidem gentilis hominis: præfert
 eam Judæis cognitione Dei illuminatis. Ad-
 dit multos venturos ab Oriente & Occi-
 dente ex gentibus ad regnum Dei, & filios
 regni ejiciendos Quot sunt ex iis ipsis, quos
 tu contemnis, qui te virtute superant? Amo-
 re & æstimatione tui deciperis. Time, qui
 per vocationem religiosam destinatus es fi-
 lius regni, ne excidas, & alius subintret. *Va-*
de. & sicut credidisti fiat tibi. Et sana-
tus est puer in illa hora. Vide, quid
 posset fiducia cum humilita-
 te apud Deum.

* * *